

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๗ มกราคม พุทธศักราช ๒๕๕๗

ดูมหาเหตุภายในจิตใจบ้าง

ก่อนจ้งหัน

พระให้ตั้งใจปฏิบัตินะ นี่เพิ่มขึ้นเรื่อยๆ บังคับไว้ไม่อยู่ ไหลเข้ามาๆ แล้วเอาส้วมเอาถ่านไหลเข้ามาด้วยกันนะ ให้มาเลอะเทอะเข้าไปอีก ส่วนมากมาไม่ใช่มาส่งเสริมกันนะ มาเหยียบย่ำทำลายกันโดยไม่มีเจตนาก็ตาม ผิดต้องเป็นผิดตลอด ให้ตั้งหน้าตั้งตาปฏิบัติจริงๆ อย่ามาหละๆ แหละๆ ให้เห็นนะ พุดจริงๆ ศาสนาเป็นของเล่นเมื่อไร แล้วบวชเข้ามามาเป็นส้วมเป็นถ่านในศาสนาในวัดในวา หัวโล้นๆ มันน่าอายประชาชนเขาผู้มีสมบัติผู้ดีบ้างไหม พวกเรานี้เลอะเทอะนะ พระเราทุกวันนี้เลอะเทอะมากที่เดียวจนดูไม่ได้ พวกเดียวกันดูกันดูไม่ได้นะ ประชาชนเขามีหุมีตาเป็นยังงี้ ผู้มีสมบัติผู้ดีดูกันเป็นยังงี้ ดูคนชั่ว พระชั่ว เลวๆ นี่

ยี่งหน้าด้านเข้ามาทุกวันพระเรานะ หน้าด้านไม่มียางอายเลย ไปดู ตามที่ไหนไปดูตามีหุมีทุกคน นี่เอาความจริงมาพูดนี่นะ ศาสนาพระพุทธเจ้าเลิศเลอขนาดไหน กับความเลวของพระที่เข้ามาทำลายศาสนา มาบวชปฏิญาณตนว่าเป็นลูกศิษย์ตถาคต มันตถาคตอะไรไม่ทราบ ถ้าว่าคิดว่าโก่งว่ารีดว่าไถ นั่นถูกต้อง มันไหลเข้าไปหาประชาชนแล้วนะพระเราเวลานี้ แหม มีตั้งแต่เรื่องแต่ราวศาสนาทุกวันนี้ พระทุกวันนี้ มันเป็นยังงี้ บวชเข้ามาไม่มีใครที่จะสงบสัจดียิ่งกว่าพระที่ปฏิบัติดีปฏิบัติชอบตามหลักธรรมหลักวินัย นี่ทำไมมันจึงมีแต่เรื่องเลอะ ๆ เทอะ ๆ ก่อเรื่องนั้นขึ้นมา ก่อเรื่องนี้ขึ้นมา เป็นเรื่องสกปรกโสภณมทั้งนั้น ไม่ใช่เรื่องศาสนานะ ให้ท่านทั้งหลายดูเอา

พระนี้เลอะเทอะที่สุดแล้วเวลานี้ พุดให้มันจ้ง ๆ อย่างนี้ละ ตามีทุกคน หุมีทุกคน คัมภีร์ไบเบิลันมีด้วยกัน เรียนมาด้วยกัน ทำไมมันถึงไม่ดู มันตาบอดหรือ มันบอดทางใจ มันด้านเสียพอแล้วนะ เวลานี้เลอะเทอะขนาดนั้นนะพระเรา อายุไหม พระเราอายุไหม มาพิจารณาดูซินะ มันเลอะเทอะขนาดนั้นนะเวลานี้ ไม่มีใครหน้าด้านยิ่งกว่าพระไปแล้วเวลานี้ เอาดูตั้งแต่วัดป่าบ้านตาดนี้ออกไป กระจายออกไปหมด มันเลอะเทอะเหมือนกันหมด ดูไม่ได้นะ ไม่มีสติตั้งบ้างเลย ซึ่งเป็นเครื่องหมายของอรรถของธรรม ของศาสดา มีตั้งแต่บุตรแต่คุณ ความไม่เอาไหน ไม่เอาไหน ไม่เอาไหน ตลอดมา ฟังให้ตื่นนะ

นี่ก็หลังไหลเข้ามาเรื่อย ๆ มองดูไม่ทันนะ ช้างนอกก็เหมือนกัน ประชาชนญาติโยม ก็เหมือนกัน พวกเปรตพวกผีที่เข้ามาอยู่ในวัดนี้ก็เยอะนะ ทุกอย่างมีหมดในวัดป่าบ้านตาด พระก็มี ขรวาสก็มี ที่มาทำลายศาสนา เลอะ ๆ เทอะ ๆ จำให้ตีทุกคนนะ มันสลดสังเวช แล้วนะเรา เราไม่ได้คิดว่าเราดีบเรดี เอาคัมภีร์มากางกับพวกเรานั้นดูไม่ได้นะ ดูกันไม่ได้เลย เอาละให้พร

หลังจั้งหัน

สรุปทองคำ-ดอลลาร์วันที่ ๖ เมื่อก่อนนี่ทองคำได้ ๒ บาท ๖๕ สตางค์ ดอลลาร์ได้ ๑๑๘ ดอลลาร์ ทองคำที่เราได้แล้วทั้งหมด ๙ ตันกับ ๑๖๘ กิโล ยังขาดอยู่อีก ๘๓๒ กิโล จะครบจำนวน ๑๐ ตัน จะเริ่มแล้วที่นี้นะ ดอลลาร์ที่ได้แล้วทั้งหมด ๘,๘๖๘,๘๖๗ ดอลลาร์ ยังขาดอยู่ ๑,๑๓๑,๑๓๓ ดอลลาร์ เหมือนกัน จะครบ ๑๐ ล้าน แต่เนี่ยยังไม่ค่อยหนักเท่าไรนักหนักในหัวใจเราที่ต้องใช้ความคิด ไม่เหมือนทองคำ ทองคำนี้หนักมาตลอด แต่ก็ทะลุไปตลอด หนักมากเท่าไรก็หนักเพื่อทะลุ ๆ ๆ ไปได้เลย ไม่เคยพลาด

นี่ก็ขาดอยู่อีก ๘๓๒ กิโล จะครบจำนวน ๑๐ ตัน แต่เวลาจริง ๆ คิดว่าจะยังเพิ่มกว่านั้นอีกนะ ได้ ๑๐ ตัน ไม่มีอะไรเจื่อนต่อนิด ๆ หน่อย ๆ พอเป็นเครื่องประดับเลยนั้น ยังไงอยู่ อย่างนั้นนะ คิดว่ามันจะเลย ๑๐ ตันอยู่เล็กน้อย จนได้นั้นแหละ เพราะศรัทธามั่วทั่วประเทศไทย คนนั้นมากคนนี้มา กำหนดตายตัว ๑๐ ตัน นี่มันก็อาจจะมาทางนั้นทางนี้ แล้วก็เพิ่มไป ที่เราเคยพูดให้บรรดาพี่น้องทั้งหลายทราบก็คือ ทองคำเราที่มีอยู่ในคลังหลวงเวลานี้มันเป็นคี่ มันไม่ได้คู่ เป็นคี่ แต่เราไม่พูดถึงเพราะส่วนใหญ่มันหนักมากยิ่งกว่าส่วนที่เป็นคี่ จึงต้องเอาแต่ทางนี้ พูดบ้างเล็ก ๆ น้อย ๆ

จะให้เหมาะจริง ๆ ก็คือทำให้มีอยู่นั้นเป็นคู่เลย ถ้าเป็นคี่เป็นยังไง ๆ ที่นี้ได้นี้แล้วเวลาเขาได้รับบริจาคมายังไงมันก็จะไปเพิ่มคี่ให้หนักขึ้น ๆ เพื่อคู่ ว่างั้นเถอะนะ แต่อันนี้เราก็เคยเรียนให้ทราบแล้วว่าเราไม่รบกวน นอกจาก ๑๐ ตันไปแล้วไม่รบกวน จะได้อะไร ๆ ก็ถือเป็นวาสนาบารมีของเราเพิ่มเติม ๆ เท่านั้นเอง แต่คิดว่ามันจะเพิ่ม จะเกินนั้นอยู่ จะมากกว่า ๑๐ ตันไปบ้าง นี่พิจารณาไปเรื่อย ๆ แหละ เวลานี้เงินในบัญชีของเรานั้นก็ไม่มาก หมุนออกไปเรื่อย ๆ

ที่เราพูดถึงเรื่องพระเราอยู่เสมอนี้เราพูดด้วยความเป็นห่วงจริง ๆ นะ ที่ไปที่ไหน ๆ ดูที่ไหน ๆ เรื่องของพระที่มีขอบเขต มีธรรมวินัยเป็นเครื่องประดับให้สวามีให้งาม สงบร่มเย็น มันตรงกันข้าม ๆ อย่างนั้น จะไม่เป็นห่วงได้ยังไง จึงต้องได้พูด มันเลยกลายเป็น

สร้างฝันสร้างไฟขึ้นในศาสนา ในพระในเณร ซึ่งไม่คาดไม่คิดว่ามันจะเป็นไปได้ มันก็เป็นให้เห็น นี่ละอำนาจของกิเลสมันหน้าด่าน หน้ากิเลสหน้าด่าน ไม่อายใคร พอหลวมมือสอดเข้าไป ๆ โอน้ำทุเรศนะ

มันยังเลอะเทอะไปทุกวัน ๆ จะทำยังไง ก็ความไม่มียางอายมันถึงเลอะเทอะ เพราะไม่มีอะไรเป็นเครื่องทดสอบกัน เช่น หลักธรรมหลักวินัยคือความดีงาม ไม่เอามาทดสอบเหยียบแหลกไปเลย ๆ เป็นอย่างนั้นนะ นี่มันลำบาก เพราะการเกี่ยวข้องกันนี้ คือการปกครองกัน เกี่ยวข้องกันทั่วประเทศ มันก็กระทบกระเทือนกัน เช่น ผู้ปฏิบัติดีปฏิบัติชอบ ดำเนินตามหลักธรรมหลักวินัยด้วยความเป็นธรรมของท่าน ท่านไม่มีเรื่องอะไร มีแต่เพื่อความสงบร่มเย็นมากเท่าไรยิ่งดี ๆ พวกนี้คณะนี้ได้รับความกระทบกระเทือนมาก เพราะความสกปรกมันโปะเข้ามา ซึมเข้ามาทางแ่งนั้นแ่งนี้ เรื่องนั้นเรื่องนี้จากพวกเดียวกัน พระด้วยกัน

ฝ่ายหนึ่งกิริยาแสดงออกเป็นความสกปรก เหยียบย่ำทำลายคำสอนของพระพุทธเจ้า คือศาสนาเข้าไปด้วยความสกปรกโสมม ไม่มียางอาย ออกทุกแ่งทุกมุม เวลาที่กำลังมันขึ้นอยู่ทุกแห่งทุกหนนะ เลยตกลงศาสนาที่จะเป็นแหล่งแห่งความสงบร่มเย็น จะกลายเป็นแหล่งแห่งไฟแห่งไฟขึ้นมา ถ้าศาสนามร้อนแล้วโลกนี้ไม่มีที่อยู่ เราพูดเฉพาะอย่างยิ่ง คือพุทธศาสนา ซึ่งเป็นศาสนาที่แมนยำมากที่สุด ไม่มีผิดพลาดแต่ประการใดเลย ปกครองโลกร่มเย็นไปหมด

พระเณรถ้าปฏิบัติตามหลักธรรมหลักวินัยจะมีเรื่องอะไร ไม่มีใครที่จะละเอียดยุบคอบยิ่งกว่าศาสดาองค์เอก เราไปอวดดีอวดดีว่าพระพุทธเจ้า นี่ที่มันร้อนเวลานี้ อวดดีอวดดี อวดเด่น ให้เขามองหน้าแสบหนึ่งก็เอา เขามองด้วยความหมั่นไส้ก็ได้นะ นี่ที่ทุเรศมากนะ ตามธรรมดาจะไม่มีใครสงบยิ่งกว่าพระเรา อันนี้มันกลายเป็นเรื่องตรงกันข้ามเข้าไปเรื่อย ๆ นะ คีบคลานเข้ามาเรื่อย ๆ ที่จะก่อวินาศกรรมทำลายความสงบนี้ให้แตกให้แยกสุดท้ายมันก็แตกแยกไปทั้งชาติทั้งศาสนา เพราะอยู่ด้วยกัน โลกกับธรรมอยู่ด้วยกันมันก็กระทบกระเทือนกันไปหมด

ผู้พยายามทำดีท่านก็พยายามของท่านทั้งฝ่ายฆราวาส ทั้งฝ่ายพระ แต่ผู้ทำลายมันก็แทรกเข้ามาทุกแ่งทุกมุมอย่างนี้ การทำลายมันง่าย การส่งเสริมบำรุงรักษานี้ยากมากนะ เหมือนอย่างศาลาล้างนี้ เราเสียสละสักเท่าไรคิดดูซิ กว่าจะได้มาเป็นศาลาขึ้นมาแล้วไฟจ่อเข้าปี๊บเดียวเท่านั้นหมดเลย นั่นความชั่วมันเป็นอย่างนั้น มันทำลายได้ง่ายมาก นี่มันก็เป็นอย่างนี้ เลยมองไปที่ไหนเห็นตั้งแต่ความมืด เห็นแต่ไฟแต่ไฟอยู่ทุกแห่งทุกหน เข้าไป

ในวัดก็เห็นในวัด มองดูพระเณรก็เห็นมีในพระในเณร เหมือนหนึ่งว่าไม่มีการรักษาตามแนวทางของศาสนาที่สอนไว้บ้างเลย นี่มันน่าทุเรศนะ

มองดูโลกมันก็ไม่ค่อยชอบเซตอยู่แล้ว ก็ยิ่งไปอีกคนละแบบ ๆ มีตั้งแต่แบบทำลายชาติของตน ศาสนาของตนทั้งนั้น ไม่ได้มีการส่งเสริมนะเวลานี้ มันมีอย่างนั้นละมากขึ้น ๆ ผู้ดีก็กระทบกระเทือน พระปฏิบัติดีปฏิบัติชอบก็กระทบกระเทือนจากสิ่งเลวร้ายทั้งหลายเหล่านี้ ออกทั้งทางโลก ออกทั้งทางศาสนา คือออกทั้งทางประชาชนทางโลก ออกทั้งฝ่ายพระเรา เป็นพื้นเป็นไฟออกมาเผาของดีของดีให้ค่อยหมดไป ๆ ต่อไปนี้พวกนี้ก็ครองอำนาจใหญ่ ไฟเผาชาติศาสนาแหลกไปหมดเลย ไปตาม ๆ กัน

ทีนี้ก็ยังเหลือตั้งแต่รูปร่างมนุษย์เท่านั้นละ มันเป็นอย่างนั้นนะเวลานี้ ศาสนาค่อยหมดไป ๆ โอ้ย น่าทุเรศนะ ถ้าไม่มีแบบฉบับก็เป็นอย่างหนึ่ง แบบฉบับที่ดึงามให้ความร่มเย็นแก่โลกมานานสักเท่าไร เช่นพุทธศาสนาเป็นแบบที่เลิศเลอสุดยอดแล้ว ตรงไหน ๆ ไม่มีที่ต้องติดเลย ทีนี้มันก็แทรกเข้ามาสิ่งที่ทำลาย อวดดีอวดเด่นเข้ามาเผาของดีให้ฉิบหายไป ของชั่วเลวทรามพวกสัว่มพวกถ่านมันก็ขึ้นละซิ ทีนี้มันก็เหม็นคลุ้งไปหมด ไม่มีอะไรเหลือเป็นของดีเลย

เราไม่ได้ทำอะไรก็ให้รักษาตัวของเราให้ดี เมื่อส่วนกว้างออกไปมันไม่ดีก็ทำตัวของเราให้ดี ถ้าต่างคนต่างพยายามฝึกหัดตัดแปลงตัวเองให้เข้าสู่คลองอรรถคลองธรรมแล้วมันก็จะกว้างขวางออกไป ดีก็จะกว้างขวางออกไป ชั่วมันอยู่ในตัวของเรานั้นแหละมันก็ค่อยจางไป ๆ ถ้าต่างคนต่างสั่งสมแบบสืมนั่นสืมนี่ตัว ไม่มีเบรคห้ามล้อบ้างแล้วยังไงไม่มีเหลือนะ ศาสนา จะฉิบหายในตัวของเราแต่ละราย ๆ ทีนี้ความร้อนซึ่งเป็นผลจากความเลวร้ายของเรามันก็ทำลายเรา ก็ทำลายกระจายกันไปหมดอีกเหมือนกันนะ

นี่เราก็กแอกแล้ว กแอกเข้าไปทุกวัน แล้วก็ยิ่งทำให้เป็นห่วงเพื่อนฝูง กระจายออกไปทั่ว ๆ ไป หนักขึ้นทุกวันนะ แทนที่จะมาคิดถึงเรื่องของตัวเองว่าจะตายวันไหน จวนวันจวนคืนมาแล้วมันกลับไม่มีเลยนะ ไม่มี จะตายเมื่อไร ๆ ไม่มีเลย แต่ความเป็นห่วงข้างนอกหนาแน่นขึ้นทุกวัน เพราะมองดูอะไรมันเลวร้าย ๆ ไปโดยลำดับ มันไม่เป็นที่น่าไว้วางใจได้เลย มันก็เป็นห่วง อย่างดูพระดูเณรเหล่านี้ ดูอันนี้ผิดไปตรงไหนละ พิจารณาซิ ก็คือชำระสิ่งเลวร้ายนั่นเอง จะเป็นอะไรไป

ที่ว่าอยู่ทุกวัน อย่างเมื่อเช้านี้ก็เหมือนกัน ก็ว่าสิ่งที่เลวร้าย สิ่งที่ดีว่าหาอะไร เพราะเราทำเพื่อความดีอยู่แล้ว ดีใครจะไปตำหนิกันที่ตรงไหน ที่มันเลวนั่นซิ มันน่าตำหนิก็ตำหนิ เมื่อแบบแปลนแผนผังมีอยู่ มีผู้ใหญ่ผู้น้อยอยู่ คนดีมีอยู่ ก็ต้องได้คัดได้เลือก ต้อง

ได้ดูได้ด่ากันเป็นธรรมดา ไม่เช่นนั้นจะฉิบหายไปหมด เรื่องภาวนาให้เอาใจให้ตื่นะ มองในโลกทั้งสามโลกนี้เราพูดจริง ๆ เราไม่ได้คุ้มกับอะไรเลย ท่านทั้งหลายฟังนะ คำพูดเช่นนี้ใครมาพูดวะ เราไม่มีอะไรในโลก

ขอให้ชำระจิตให้ดีเถอะ ดิฉันไหนสงบรุ่มเย็นเข้าไปขั้นนั้นๆ อบอุ่นเจ้าของไปเรื่อย ๆ ฟาดเสียเต็มเหนี่ยวแล้วเต็มที่เลย ไม่มีอะไรที่จะเสมอเหมือนในแดนโลกธาตุนี้ว่าจั้นเถอะ นั่นเป็นอย่างจั้นนะ นี่ละธรรมพระพุทธเจ้าที่เลิศถึงกับท้อพระทัยที่จะมาสั่งสอนโลกที่สกปรกเหลือประมาณ เกินกว่าที่จะสอนได้ ว่างั้นเถอะ ทั้งๆ ที่ทรงทำความปรารถนาเป็นพระพุทธเจ้ามาก็กับกีกัลป์ เมื่อสำเร็จแล้วก็จะสั่งสอนสัตว์โลก พอสำเร็จแล้วมองดูสิ่งที่จะสั่งสอนมันดูไม่ได้

นั่นละทรงท้อพระทัย ก็มีอยู่ในตำรา ไม่มีได้ยังไง คือมันเกินกว่าที่จะยกขึ้นได้ ว่างั้นเถอะ มันหนาแน่นขนาดนั้น หนักขนาดนั้น จึงคัดจึงเลือกเอา อันไหนพอได้จับเอา คั้นออกมา ๆ นี่ที่ว่าผู้มีอุปนิสัยพอที่จะเป็นไปได้อยู่ยังมีในโลกมีดีนี้ จึงหาหีบ หาถอน เอาที่มันพอเป็นไปได้ ธรรมที่ยังเหลืออยู่ทุกวันนี้ ก็เพื่อผู้ที่ไปได้อยู่นั่นเอง จะเป็นผู้ปฏิบัติรักษา แล้วจะได้ผลเป็นความสุขความเจริญแก่ตนไป ผู้ที่ไม่สนใจอะไรเลย มันก็หมดค่าตั้งแต่ลมหายใจยังอยู่นั้นแหละ ตายแล้วก็มีค่ามาจากไหน ตั้งแต่มีชีวิตอยู่ก็หาค่าหาราคาไม่ได้แล้ว ตายไปจะหวังเอาความเลิศเลอมาจากไหน ไม่มีทางว่างั้นเลย ให้พากันปฏิบัติ

การปฏิบัติต่อจิตใจนี้สำคัญมากนะ เหตุผลกลไกที่ทำให้เดือดร้อนวุ่นวายนี้ มีแต่ใจออกข้างนอก ไม่เห็นต้นตอมันซิ ต้นตอมันออกจากใจ ความคิดวุ่นวายส่ายแส่จนเป็นบ้าเป็นบอไป ออกจากนี้เจ้าของไม่รู้ งามเงาข้างนอก ไม่ได้ดูต้นเหตุที่มันแสดงออกไป การภาวนาเป็นการค้นเข้าไปหาต้นเหตุของมัน กิเลสตัวทำลายโลกก็อยู่ที่นี้ ธรรมะตัวให้โลกร่มเย็นก็อยู่ที่ใจดวงเดียวกันนี้ เมื่อจ่อจิตเข้าไปสติเข้าไปตรงนี้ท่านเรียกว่าภาวนา ก็ไปเห็นต้นเหตุนี้ละ กิเลสก็เห็น มันจะแสดงออกแบบไหนๆ เห็น ธรรมะก็จะเริ่มแสดงตัวขึ้นมา ต้องดูใจนะ ถ้าไม่ดูใจตายทิ้งเปล่าๆ กับความวุ่นวายที่เป็นไปจากใจ ตามดิ่งงมเงาไปกับมัน พอเข้ามาหาต้นตอมันแล้วจะระงับดับได้ๆ

ไม่มีใครดูจิต มีพุทธศาสนาคือคำสอนพระพุทธเจ้าเท่านั้นดูจิตซึ่งเป็นต้นเหตุ แล้วดับได้ที่จิต เลิศเลอขึ้นมาคือศาสนา เพราะเข้าไปดูต้นเหตุมัน ไม่ได้ดูที่นี้ มีก็โลกก็แบบเดียวกันหมด เป็นไฟเผาโลกไปตามๆ กันหมด ถ้าได้เข้าดูในจิตแล้วจะเห็นที่ระงับดับกัน เพราะฉะนั้นการภาวนา เฉพาะอย่างยิ่งเราเป็นนักปฏิบัติ ขอให้ดูจิตตัวเองให้ดี วันหนึ่งๆ

มันคิดเรื่องอะไรต่อเรื่องอะไร ออกจากใจทั้งนั้น ไปวาดภาพสิ่งนั้นเป็นอย่างนั้น สิ่งนี้เป็น
 อย่างนี้ ออกจากใจทั้งหมดเลย พอย้อนเข้ามาแล้วเรื่องภายนอกก็จะสงบ เพราะตัวนี้ถูกตี
 ถูกต้อนกัน ถูกทำลายกัน เรื่องนอกก็ค่อยเบาบางๆ สุดท้ายก็จะไปเห็นเด่นชัดอยู่ที่จิตดวง
 เดียว กิเลสกับกรรมพืดกันอยู่ภายในนี้ พอกิเลสขาดสะบั้นลงไปหมด เรื่องทั้งหลายในสาม
 แดนโลกธาตุไม่มีเลย นั่นฟังซิ ก็มีกิเลสเท่านั้นที่ก่อควนบีบคั้นโลกให้หาความสุขไม่ได้

โลกไหนก็โลกเถอะ มันเป็นโลกกิเลสเต็มอยู่ในหัวใจของสัตว์โลกด้วยกัน ถ้าไม่ได้
 ชำระแล้วเป็นอย่างนี้ด้วยกัน ถ้าชำระแล้วจะสงบเข้ามาๆ จนกระทั่งเห็นอยู่จุดเดียวๆ แยก
 เข้าไปตรงไหนเห็นตรงนี้แล้ว มันไปคิดเรื่องใดปรุงเรื่องใด ดีชั่วประการใดๆ จะออกจาก
 นี้ๆ สติปัญญาเมื่อทันกันเข้าไปๆ มันแยกออกมันรู้ทันทีๆ สุดท้ายดับไม่มีเหลือสิ่งที่เป็น
 ภัย เหลือแต่มหาคุณอันค่า พระพุทธเจ้าทรงมหาคุณอันอันค่า แล้วนำวิธีการที่ถูกต้อง
 แม่นยำมาสั่งสอนสัตว์โลก

เราเป็นลูกชาวพุทธ ควรจะยึดเอานี้มาปฏิบัติ ดุมหาเหตุภายในจิตใจของเราบ้าง
 อย่างดีนภายนอกตามกิเลสมันหลอก ไม่มีใครได้สมหวังแหละ มีแต่ผิดหวังกันทั้งนั้น ถ้า
 หมุนเข้ามาภายในนี้จะสมหวังไปเป็นลำดับลำดับ พวกกันจำเอานะ วันนี้จะไม่พูดมาก บอก
 แต่จุดมหาเหตุสำคัญ ให้พากันภาวนา โลกจะเห็นความสำคัญของพุทธศาสนาได้จากการ
 ภาวนา และจะเป็นภัยตลอดไปก็เพราะไม่สนใจมหาเหตุคือใจด้วยจิตตภาวนา อันนี้ไม่มี
 สิ้นสุด ทุกข์ตลอดเลย เอาละที่นี้จะให้พร

โยม มีปัญหาอินเตอร์เน็ตครับผม

๑. ทุกวันนี้ลูกพยายามเจริญสติ ดูกาย-ดูใจของตนเองในชีวิตประจำวัน เริ่มปฏิบัติ
 จริงๆ ได้ ๔ ปีแล้ว เมื่อปีที่แล้วจึงเริ่มเห็นชัดเข้ามาที่ภายในมากขึ้น สามารถตั้งสติไม่
 ส่งออกนอกไปกับความคิด หรือสิ่งที่กระทบภายนอก และเริ่มมองเห็นนามธรรมชนิด
 ต่างๆ ผุดขึ้นที่กลางอก เห็นเป็นความเคลื่อนไหวกระเพื่อมไป เห็นเป็นยับๆ แยกๆ บ้าง
 บางทีก็เป็นอารมณ์ชนิดต่างๆ ลูกดูนามธรรมเหล่านี้เกิด ดับ เปลี่ยนแปลง และบางครั้งก็
 ทำสมาธิ ลูกดูนามธรรมต่างๆ จนกระทั่งดับไป และละเอียดลงเหมือนกับว่าเราเห็นสิ่งหนึ่ง
 เกิดขึ้น และดับไป เราก็อธิบายที่รู้ บางทีก็ปรากฏเป็นจุดที่ท่ามกลางอกบ้าง บางทีก็ไม่
 ปรากฏ รู้ทราบแต่ว่าการปฏิบัติของลูกก้าวหน้าขึ้นจากเดิม เพราะเห็นว่าจิตผ่องใสปล่อย
 วาง และมักจะอยู่กับปัจจุบันในช่วงที่รู้สึกตัว

กราบเรียนถามท่านหลวงตาว่า

๑.๑ ลูกพยายามเพียรทำเช่นนี้ให้ต่อเนื่องขึ้นในชีวิตประจำวัน แต่ลูกทำงานหลายอย่าง ทำให้ไม่สามารถทำความเห็นให้ต่อเนื่อง พอกลับบ้านก็เหนื่อย ทำให้ไม่มีเวลานั่งสมาธิเดินจงกรมเป็นเรื่องเป็นราว ลูกขอถามว่า ถ้าลูกทำอยู่เช่นนี้ ตามดูตามรู้ ภายใจตนเองในชีวิตการทำงานเพียงแค่นี้ จะเพียงพอต่อการพ้นจากทุกข์ไหมเจ้าคะ

หลวงตา ถ้าทำอย่างนี้ไปเรื่อยๆ แล้วยังพอไปเรื่อยๆ พอเป็นขั้นๆ ไปเรื่อยๆ ต่อไปก็เข้าถึงจุดที่ว่านั่งสมาธิหรือภาวนานั้นไม่ต้องบอก จะเป็นไปเองหมุนไปเองทีเดียว เบื้องต้นก็อย่างนี้ ถูกต้อง ให้บำรุงเหล่านี้เข้าไปเรื่อยๆ อย่าปล่อยวาง ได้โอกาสเมื่อไรก็ให้เข้าสมาธิภาวนา ข้านั้นพระพุทธเจ้าท่านก็มีชา ท่านเดินจงกรมได้ สวากท่านมีชาท่านเดินจงกรมได้ ชาของเราเป็นชาชนิดใด ให้มาถามตัวเอง ถ้าไม่มีเวลาจริงๆ มีดกับแจ็กหายไปไหน ให้อ่างนั้นเข้าใจใหม่ มันถึงไม่มีแต่เราคนเดียว โลกเขามีหมด พระพุทธเจ้า สวากทั้งหลายท่านมี เราทำไม่ไม่มี ให้เตือนตนตรงนี้ เพื่อจะเป็นส่วนใหญ่ขึ้นไปเรื่อยๆ ที่ได้แล้วก็เพิ่มขึ้น เอาเท่านั้นละ มีอะไรอีก

โยม ข้อ ๑.๒ บางครั้งเกิดอาการเสียดแทง ที่หัว ที่เป็นกระแสดิจของคนใกล้ชิด ลูกไม่สามารถเห็นจิตเหมือนเห็นของตนเอง คือเวลาที่เห็นของตนเอง สิ่งเกิดสิ่งนั้นก็ดับไป แต่จิตของคนใกล้ชิด พอเรารู้แล้วไม่ดับไป เสียดๆ ที่หัว ลูกควรจะทำอย่างไรดีคะ

หลวงตา รู้แล้วไม่ดับไป มันไปรู้ยังงั้นถึงไม่ดับไป ของเจ้าของรู้แล้วดับไป ของคนอื่นรู้แล้วไม่ดับ มันเป็นเพราะเหตุใด ถามเจ้าของอีก เข้าใจหรือ ให้ดูตัวเองเข้ามาอีก คนอื่นดับไม่ดับเป็นเรื่องของเขา ให้ดูตัวเป็นภยของเจ้าของ เป็นคุณของเจ้าของภายในใจ อะไรเกิดอะไรดับ ให้ดูอยู่ที่นี้ เรื่องภายนอกอย่าด่วนยุ่ง เข้าใจใหม่ เอ้อว่าไป

คนที่สองครับ หนูได้ฟังธรรมะของหลวงตาทั้งเป็นเทป และอ่านหนังสือธรรมะของหลวงตา และดูถ่ายทอดสดทางอินเตอร์เน็ตอยู่ทุกวัน จนรู้สึกอาการที่ใจมีความสงบจากการฟังธรรม ระยะเวลาสงบในระหว่างฟังเทศน์ ต่อมาจิตใจเริ่มมั่นคงในธรรมที่ได้ฟัง เหมือนบันทึกไว้ที่ใจได้ค่ะ เวลาออกพิจารณาทางด้านปัญญาดูมันคล่องตัว อย่างนี้เรียกว่าผลจากการฟังธรรมประการหนึ่งใช้ไหมเจ้าคะ

หลวงตา ใช่ๆ ฟังธรรมะจากครูจากอาจารย์ก็มี ดูตามตำรับตำราก็เป็นธรรมด้วยกัน ทั้งนี้ ที่สำคัญก็คือมาดูใจเจ้าของนั่นแหละ เป็นอยู่ภายในใจเจ้าของ เรียกว่าฟังธรรมตลอดไปเลย เราตั้งใจฟังเมื่อไร ดูเมื่อไร คิดเมื่อไร เป็นฟังธรรมคิดธรรมตลอดไป บำเพ็ญธรรมตลอดไป ถูกต้องแล้ว

โยม ต่อไปนะครับ แล้วหนูสามารถฟังเทศน์หลวงตาไปในระหว่างการนั่งพิจารณา
ด้านปัญญา เช่น พิจารณากาย เป็นต้น ได้หรือไม่เจ้าคะ (เด็กดีของหลวงตา)

หลวงตา ได้ๆ เอ้าว่าต่อไป

โยม คนที่สามครับ มีความเชื่อของพุทธศาสนิกชนบางกลุ่ม ว่าต้องบริจาคทรัพย์
เยอะๆ จะทำให้ไปสวรรค์ ชักจูงให้คนทำบุญ โดยเอาความร่ำรวยทั้งในชาตินี้และชาติหน้า
เป็นเครื่องจูงใจให้คนทำบุญด้วยทรัพย์สินจำนวนมาก เพื่อก่อสร้างถาวรวัตถุขนาดมหึมา
มีการปลุกเร้าด้วยวิธีการต่างๆ ให้รู้สึกว่าจะต้องบริจาคเงินเยอะๆ เพื่อจะได้มีเงินทองกลับมา
เยอะๆ เป็นเรื่องถูกต้องหรือไม่คะ

หลวงตา ถูกในฝายนั่น แต่ไม่ถูกที่สมบัติของธรรมที่เกิดขึ้นจากการอบรมภาวนา
ล้วนๆ นี้มีผลมากยิ่งขึ้นกว่านั้นเป็นไหนๆ ไม่จำเป็นต้องเป็นเศรษฐีมาบำเพ็ญธรรมแหละ
ทุกตะเช็ญใจบำเพ็ญธรรมได้ เป็นเศรษฐีก็มีฐานะที่จะทำด้วยตัวเอง แต่ไม่รบกวนคนอื่น
จนเกินไปก็ใช้ได้ ถ้ารบกวนคนอื่นเกินไปใช้ไม่ได้ เอ้าว่าไป

โยม จบแล้วครับ

หลวงตา จบก็จบซี อยากให้จบตั้งแต่ยังไม่ถามนุ่นนะ เอละพอ

ชมถ่ายทอดสดพระธรรมเทศนาของหลวงตา ตามกำหนดการ ได้ที่

www.Luangta.com